

LANGAS

Šiame numeryje: gimnazijos gimtadienis; įspūdžiai iš įvairių renginių; informacija apie projektą „Erasmus +“; žiemos laisvalaikis; sveikinimai

Gyvenimas kartais – kaip žiema. Šaltis skverbiasi į mūsų mintis. Kad sušiltume, galime šiltai apsirengti, bet šilta bus tik mums. Tačiau mes galime pasielgti ir kitaip – užkurti ugnį širdyje! Taip sušildysime kitus ir galbūt įprasminsime šiltais žodžiais savo dieną, o šilumos dalis pasieks ir mūsų širdis.

Sausio 28 dieną gimnazijoje netrūko šilumos – gimnazija šventė 4 metų Gimtadienį.

Nuskambėjus gimnazijos dainai, apie nuveiktus darbus kalbėjo direktorė Grita Launikonienė, sveikinimus ir linkėjimus išsakė visų klasių mokiniai. Gimnazijai linkėjo išlikti visuomet jaunai ir stipriai, puoštis, gražėti, išgarsėti gerais darbais, visus sutikti svetingai. Išsakytas noras, kad visuomet čia skambėtų mokinių balsai, dovanojantys jaunystę ir milijonus šypsenų, kad gimnazijos vardas ir toliau skambėtų įvairių, konkursų, renginių metu ne tik Lietuvoje, bet ir užsienyje. Nuoširdžiai nuskambėjo žodžiai:

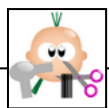
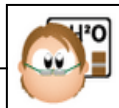
**Tegul gerumas, meilė, žinios, grožis
Kaip saulė Tavyje gyvens!**

Darbais apvainikuotas gyvenimas

2015 m. sausio 5 d. Vilkaviškio krašto muziejuje (Paežerių dvaro ledainėje) vyko renginys „**Darbais apvainikuotas gyvenimas**“, skirtas dailininkės, Vilkaviškio r. garbės pilietės **Magdalenos Birutės Stankūnaitės** 90-mečiui paminėti. Jos dovanoti paveikslai, perimti iš Klampučių pagrindinės mokyklos, dabar puošia mūsų gimnazijos antrąjį aukštą. Gimnazijos direktorė **Grita Launikonienė** išreiškė gražiškėčių padėką, gimnazijos merginų liaudiškų šokių kolektyvas jubiliatei padovanojo lietuvių liaudies šokį (vadovė **Loreta Vasikonytė**), parodydamas, kad jos dovanotus tautinius rūbus saugo ir naudoja etnokultūrai puoselėti. Dailininkę priminė muziejininkų parengta paroda „**Darbais vainikuotas gyvenimas**“, kurią pristatė muziejininkė A. Mickevičienė. Parodoje eksponuojami muziejui dovanoti Stankūnų šeimos baldai, dailės darbai ir asmeniniai daiktai. Šilti šventės dalyvių prisiminimai, K. Inkratos parengtos skaidrės priartino dailininkę, atrodė, kad ji čia, šalia, paprasta ir artima „mūsų Magdute“.

Šokio mokytoja Loreta Vasikonytė

Trumpai apie renginius

Pati pačiausia profesija...

Lapkričio mėn. gimnazijoje vyko „Pačios pačiausios profesijos“ pristatymas. Gimnazijos moksleiviai išradingai, kūrybingai pristatė pačias įdomiausias, sunkiausias, pelningiausias ir linksmiausias profesijas. Patys linksmiausi buvo klounai, I gimnazijos klasės mokiniai. Jie ir sulaukė daugiausia aplodismentų.

Jautėsi tikra džiaugsmo ir emocijų audra.

Netradicinė technologijų pamoka

Lapkričio mėn. II klasės mokiniai turėjo galimybę dar labiau patobulinti savo gebėjimus maisto ruošimo srityje. Pamoką vedė ne tik mokytoja Lina Urbšienė, bet ir konditerė iš Vilkaviškio. Visada įdomu ir verta pasiklausyti virtuvinio meno paslapčių.

„Atmintis gyva, nes liudija“

„Atmintis gyva, nes liudija“ - šiais žodžiais sausio 13 d. prasidėjo pirmą pamoką. Atsimindami laisvės gynėjus, dalyvavome respublikinėje akcijoje "Atmintis gyva, nes liudija". Gimnazija pasipuošė šimtais degančių žvakučių - atminimo simboliu, mokiniai klasėse žiūrėjo dokumentinius filmus, menančius tą skaudžią Sausio 13-osios naktį.

„Įveikti save ...“

Kiekvienais metais gimnazijoje organizuojamas meninio skaitymo konkursas. Bet man kažkodėl atrodo, kad tai nėra tikrasis konkurencinis konkursas, todėl vadinsiu jį tiesiog renginiu, kuris turi gilesnę prasmę, nes paliečia visas širdies stygas ir suteikia peno sielai bei apmąstymų protui.

Pirmąkart meninio skaitymo renginyje dalyvavau būdama pirmos gimnazijos klasės mokinė. Savo padėkų aplanke iki šiol greta Padėkos už nuoširdų dalyvavimą laikau pirmuosius sakytus tekstus: žymiausio XIX a. lietuvių poeto romantiko Jono Mačiulio - Maironio eilėraštį „Daina“ bei ištrauką iš lyrinės prozos kūrėjo Juozo Apučio novelės „Įveikti save“. Šiandien man šios novelės pavadinimas skamba simboliškai. Juk iš tikrųjų tuo metu man reikėjo įveikti save, nes nebuvau pratusi sakyti tokio ilgio tekstų prieš tada dar didelę žmonių publiką. Nereikšdavau savo emocijų atvirai, o renginyje tai reikėjo padaryti viešai. Atsimenu, kaip drebėjau iš jaudulio ir galvojau, kad tik nepamirščiau taisyklingai sukirčiuoti žodžio ir perteikti būtent tą emociją, kurią norėjo savo kūrinys atskleisti rašytojas. Tačiau šiandien suprantu, kad kiekvienas mes esame skirtingas ir savaip interpretuojame kūrybą, todėl ir skirtingi dalykai tame pačiame tekste gali atrodyti svarbūs.

Mano debiutas buvo vėlyvas ☺. Dabar kasmet renginyje dalyvauja daugiau jaunesnių klasių mokinių. Gal šiuo metu renginys jiems atrodo nuobodokas, o ir tekstą išmokyti nelengva, tačiau manau, kad ir jie pajus žodžio galią. Dar dabar kūnu eina šiurpuliukai atsiminus šių metų renginio skaitovą Paulių, kuris įsipo į savo sakomo teksto veiksmą ir leido pajusti jo jausmus. Nemačiau šokiravo ir Laurės teksto, verčiantis pamąstyti apie šių dienų žmonių susvetimėjimą. Žinau, kad jiems buvo be galo sunku apnuoginti savo sielą, parodyti savo jausmus, emocijas, nusiųsti klausytojui žinutę - norą, kad jis išgirstų, bet Pauliui ir Laurai idealiai pavyko tai padaryti. Šiandien, skaitydama savo pirmąjį tekstą, mąstau, kad būčiau pabrėžusi visai kitus dalykus, nes, ko gero, matau pasaulį brandesnio žmogaus akimis. O tekstą pasirinkti nėra taip lengva ..., bet mokytojos pasiūlymas man visada tikdavo ir patikdavo. Man labai patiko lietuvių kalbos mokytojos Rasos žodžiai po renginio, kad reikia tekstą prisijaukinti. Tai be galo didelis darbas! Įsijausti į tekstą uždaresniam žmogui ir perlipti per save yra psichologiškai sunku. Bet pastebėjau, kad būtent tie, kurie neatskleidžia savo emocijų bendraudami kasdieniame gyvenime, stulbinamai įsijaučia meninio skaitymo renginyje.

Tai paskutiniai mano metai gimnazijoje, ir konkurse šiemet aš nedalyvavau kaip pretendente atstovauti jai rajone. Turėjau tekstą pasakyti labiau atsipalaidavusi, bet kaip tik labiau jaudinausi. Nežinau, kodėl ... Gal vis dar pilnai neįveikiau savęs? Tikiu, kad jaunieji skaitovai po poros metų pirmiausia jau bus įveikę save ir džiugins klausytojus išraiškinga mimika, balso tonu, o po to sėkmingai gins ir gimnazijos garbę rajone ☺.

II- amė meninio skaitymo konkurso etape Vilkaviškyje gimnazijai atstovavo Laura Petrulytė ir Paulius Vasiliauskas. Nors jų žodis skambėjo įtaigiai, bet labai gaila, kad sėkmė nuo jų šįkart dar nusigrėžė.

Rasa Valaitytė, IV kl.

Projekto „Erasmus +“ veiklos jau prasidėjo!

Nuo naujų mokslo metų mūsų gimnazijoje pradėtas vykdyti daugiašalis mokyklų partnerystės projektas Erasmus + (Ready Set Go – for life after school as happy Europeans). Projekte dalyvauja 6 šalys – Lietuva, Vokietija (koordinatore), Ispanija, Italija, Kipras ir Slovakija.

Šią savaitę mokykloje vyksta Erasmus savaitė, kurios metu kasdien bus pristatoma po šalį partnerę: pirmadienį – Italija, antradienį – Ispanija, trečiadienį – Kipras, ketvirtadienį – Slovakija, penktadienį – Vokietija. Dalyvaujantys mokiniai pasiskirstė į komandas, juos konsultavo kuriojantys mokytojai.

Vasario 16-18 d. Nikosijoje, Kipre, vyks tarptautinis susitikimas, kuriame dalyvausiu aš, projekto koordinatore, ir mokytoja Vilija Zajankauskienė, kuri taip pat dalyvavo rengiant projektą. Kovo mėnesio viduryje Kipre vyks tarptautinis mokymosi vizitas, į kurį vyks kiti du mokytojai bei mokiniai.

Kadangi projektas dar tik įsibėgėja, jo dalyvių laukia dar daug įdomių veiklų, tokių kaip Europass pildymas, dalyvavimas savanorystėje, darbas anglų kalba ir kt.

Projekto koordinatore Daiva Šnipaitienė

Ir vėl važiuosime...

Vėl turime progą pasidžiaugti! Mūsų gimnazija atrinkta dalyvauti 2015 m. vasarą

Belgijoje vyksiančiame

renginyje „Europa tavo - kalbėk tu“. Balandžio 23-25 dienomis **į Briuselį** vyks vienas mokytojas ir trys 16-17 m. III klasės mokiniai, laimėję atrankos konkurse.

Anglų kalbos mokytoja Daiva Šnipaitienė

Padovanojome šventę seneliams...

2014-uosius metus **PTPI** nariai užbaigė netradiciškai. Vedini kilnaus tikslo gruodžio mėnesį organizacijos dalyviai aplankė **Gudkaimio senelių globos namus**. Išvykos metu buvo siekiama praskraidinti čia gyvenančių senelių dieną artėjant šventėms. Mokiniai padovanojo rankų darbo atvirutes, padainavo kelias dainas, su meile pavaišino jų pačių keptais naminiais pyragais. Savo išpūdžiais mielai sutiko pasidalinti I klasės mokinė Rugilė Simanavičiūtė ir III klasės mokinys Paulius Vasiliauskas:

- Kelionė į senelių namus buvo išpūdinga. Kiekviena jų šypsena, kiekvienas jų *aciū* buvo tarsi palaima širdžiai! Buvo gera matyti, kad jie sugeba džiaugtis tokiomis akimirkomis, mums atrodančiomis menkomis dovanėlėmis! Šie seneliai yra toks puikus pavyzdys, kaip reikia nepasiduoti,

išlikti pozityviam bet kokiame gyvenimo laikotarpyje! - Rugilė.

- Mane sužavėjo ten gyvenančių žmonių nuoširdumas, šiltumas. Jie visi labai malonūs. Iš tiesų, tai man buvo nauja patirtis, nauji išpūdžiai ir „pastūmėjimas“ daryti gerus darbus ir toliau, vykdyti panašius projektus. Manau, kad seneliams tikrai praskaidrinome kasdienybę, pradžiuginome, suteikėme galimybę bent trumpam mintimis sugrįžti į jaunystę. Tikiuosi, kad ir artimoje ateityje PTPI organizacija prisidės prie gerų darbų įgyvendinimo, - Paulius.

Už išvyką dėkojame šios organizacijos koordinatorėi, anglų kalbos mokytojai **Daivai Šnipaitienei**. Patariu Jums visiems įsitraukti į savanorišką veiklą, juk daryti gerus darbus taip smagu!

Reda Brazaitytė, III klasė

LMS Žiemos forumas 2015

Sausio 16 - 18 dienomis Kauno technologijos universiteto studentų miestelyje susirinko 400 moksleivių iš visos Lietuvos, kurie ieškojo atsakymų į svarbius klausimus dėl švietimo ir mokslo sistemos bei turiningai leido laisvalaikį, o taip pat plačiai nagrinėjo savanorystės temą bei sprendė dilemą: „Lyderis: gimti ar tapti?“ Girdėjote, koks tai renginys? Taip, tai Lietuvos moksleivių sąjungos (LMS) organizuotas **Žiemos forumas**. Mūsų laikraščio redakcijos ausis pasiekė gandas, kad jame lankėsi ir mūsų mokyklos mokinių tarybos pirmininkas bei Lietuvos mokinių parlamento narys **Eligijus Burinskas**. Tad nusprendėme daugiau apie šį renginį sužinoti iš paties dalyvio lūpų.

- **Taigi, Eligijau, trumpai pristatyk, koks tai renginys, kaip ir su kuo ten keliavai bei ką veikėte forumo metu?**

- Į Kauną keliavau automobiliu, todėl kelionė neprailgo, o Žiemos forumo metu vyko XX - oji asamblėja, kurioje svarstėme LMS'ui svarbius nuostatus.

- **Teko skaityti, kad šio forumo metu buvo nagrinėjimas klausimas: „Lyderis: gimti ar tapti?“ Taigi kokias išvadas padarėte?**

- Lyderio tema nebuvo nagrinėjama labiausiai, nes buvo ir kitų aktualijų. O kalbant apie šį klausimą, atsakymas yra toks pat paprastas, kaip ir klausimas: „Kiekvienas turi gimti, kad taptų lyderiu“ ☺

- **Internete rašoma, kad renginyje dalyvavo daug įdomių ir aktyvių visuomenininkų. Kokių žymių žmonių paskaitose pačiam asmeniškai teko galimybė dalyvauti? Kokį išpūdį jos paliko?**

Iš žymių žmonių galiu išskirti Vytautą Medinecką - Ironvytą, kuris skaitė paskaitą taip, kad net visa salė ošė ir visi buvo laimingi, niekas tikrai nemiegojo. Aišku, pabaigoje jis mums dar ir padainavo, o tai buvo išvis nepakartojama. Vytautas Vidugiris skaitė paskaitą apie dabar vartojamus skolinčius lietuvių kalboje. Anot jo, mes nevartojame nė pusės lietuviškų žodžių, o kalbame skoliniais ☺. Vienas įdomus faktas, kad jis kalba be žodžio „ne“, net jei tai būtų žodžio priešdėlis, išskyrus tada, kai moko kitus, kodėl jo nevertėtų minėti. Tomas Stasiukaitis ir Justinas Kisieliauskas pasakojo apie lyderystės subtilybes. Atstovė iš NEC'o kalbėjo apie brandos darbą, kurį netolimoje ateityje galės atlikti abiturientai ☺.

- Kaip supratau, įspūdžių daug. Kokios mintys aplankė grįžus namo iš LMS Žiemos forumo?

- Grįžau namo be jokių minčių, tačiau po 13,5 val. miego emocijos buvo įvairios: nuo nelabai malonių iki pačių netikėčiausių, juk kompanija ir bendruomenė tokiuose renginiuose būna išties labai draugiška ir linksma.

- O kaip neoficialioji dalis, nes pati puikiai žinau, kas vyksta, kur susirenka iniciatyvus jaunimas? ☺

- Na, kas gali vykti, kai vienoje vietoje susitinka jaunimas, kuris nori „stogus rauti“? Tokio žodžio, kaip miegas, išvis nebuvo girdėti. Visi užsiėmė savo veikla, kas tik kokią išmanė. Dalyvauti šeštadienio socializacijoje buvo pakviestas svečias – „Donatello“, kuris pravedė nerealią diskoteką, kad nejaudėtų nei rankyčių, nei kojų, o po jos vyko dar įvairiausių veiklų, apie kurias galėčiau pasakoti ir pasakoti, nes tai buvo įdomiausia ☺

- Tikrai tikiu tavimi ☺. Taigi kas vis dėlto paliko didžiausią įspūdį? Ar rekomenduotum draugams dalyvauti tokiuose renginiuose?

- Bet koks renginys, kuriame susitinka veiklus jaunimas, yra labai naudingas, nes gali pasisemti idėjų iš įvairių Lietuvos kraštų, netgi išmokti kalbėti kitokiu akcentu nei esi pripratęs ir t.t. Didžiausią įspūdį man vėl paliko neoficiali dalis, kurioje bendravome kaip viena šeima ir ilginom savo gyvenimą garsiai juokdamiesi ☺. O iš oficialios dalies, aišku, patiko pati Asamblėja, kuri truko maždaug penkias valandas, svarstant dokumentus ir priiminėjant įvairias jų pataisas ☺

- Dėkoju už nuoširdų interviu ir įspūdžius, kuriais sutikai pasidalinti su "Lango" skaitytojais.

Rasa Valaitytė, IV klasė

„Tarptautiniuose jaunimo apdovanojimuose“ – nauji nariai

Ir šiais metais gimnazijoje atsirado mokinių, norinčių dalyvauti „Tarptautinių jaunimo apdovanojimų“ programoje. Tai II klasės gimnazistė **Miglė Lukoševičiūtė** ir I klasės gimnazistas **Dainius Žitkus**. Pakalbinau vieną iš dalyvių – **Miglę**.

- Kas tave paskatino dalyvauti TJA?

- Mane pastūmėjo draugė. Tiesą sakant, aš gana nenoriai žiūrėjau į šį reikalą, man jis toks sudėtingas atrodė. Bet pagalvojau, jog viskas, ką aš darau, kažkada atsipirks. Tai ir sutikau! Esu dėkinga Rugilei, tai jos dėka dalyvauju šioje veikloje.

- Kaip sekėsi pirmuose užsėmimuose Kulautuvoje?

- Pirmi užsėmimai Kulautuvoje įsimintini! Žmonės visi labai paprasti, nuoširdūs ir matosi, kad atsidavę veiklai! Džiaugiuosi, jog teko ten dalyvauti. Kelionėje patyriau daug įspūdžių, pažinau nuostabius žmones. Be galo daug gerų emocijų, kažkas neeilinio!

- Kokio ženklelio sieksi -bronzinio, sidabrinio ar auksinio?

Šiuo metu siekiu bronzinio, bet ateityje būtinai sieksiu ir sidabrinio! Aš toks žmogus, kuris nenustygs vietoje, ir man visada norisi veikti!

Žydrūnė Alytaitė, III klasė

KAIRIARANKIAI

Įdomūs faktai apie kairiarankius

Šiandien kairiarankiai nėra laikomi išskirtiniais žmonėmis, Lietuvoje jų daugiau kaip 300 tūkstančių, visame pasaulyje apie 550 milijonų. Prognozuojama, kad 2020 metais kairiarankių kiekis viršys milijardą. Kuo visgi pasižymi kairiarankiai?

Dauguma kairiarankių turi itin lakią vaizduotę, nestandartinį mąstymą ir dažnai karjeroje pasiekia daugiau už dešiniarankius. Jie pasižymi didesniu sugebėjimu suvokti garsus ir intonaciją, taip pat atskirti smulkiausias spalvų atspalvius, ko nesugeba dešinieji. Vyrauja

puiki vaizdinė atmintis, kurioje ilgai išsaugojami ryškiausi įspūdžiai. Dažnai kairiarankiai būna linkę į kūrybinį darbą, susijusį su situacijų įvairove ir greita jų kaita. Puikiai atlieka darbus, reikalaujančius nepaprasto tikslumo ir erdvinės vaizduotės. Jie yra gabesni matematikai ir architektūrai. Labiau išsivystęs kairysis pusrutulis dovana žmogui gebėjimą logiškai mąstyti, numatyti situaciją ir nuosekliai siekti savo tikslų. Teigiama, kad kairiarankiai sportininkai yra neeilinio talento,

universalesni, taiklesni ir sunkiau sustabdomi. Mokslininkai teigia, jog žmonės, pasižymintys ekstrasensiniais, telepatiniais sugebėjimais, dažniausiai taip pat yra kairiarankiai.

XX amžiaus pabaigoje pastebėjus, jog daugelis lyderių ir genijų, pavyzdžiui, Aristotelis, Julijus Cezaris, Leonardas da Vinčis, Napoleonas Bonapartas, Čarlis Čaplinas, Albertas Einšteinas, buvo kairiarankiai, imta teigti, jog kairiarankystė - genialumo požymis.

Mokyklos kairiarankiai

O kokie mūsų gimnazijos mokiniai - kairiarankiai? Ar žinote, kiek jų yra ir su kokiomis problemomis teko susidurti jiems?

Atlikome nedidelį tyrimą ir išsiaiškinome, kad mūsų gimnazijoje yra aštuoni kairiarankiai: du mokiniai - 4 klasėje, vienas - 5 klasėje, vienas - 7 klasėje, du - II klasėje, vienas - III klasėje ir vienas - IV gimnazijos klasėje.

Ketvirtokų pakalbinti nepavyko, jie buvo labai nedrąsūs, nenorėjo atsakyti į klausimus.

Penktokas Karolis ir **septintokė Rugilė** sutiko atsakyti į mūsų pateiktus klausimus.

1. Ar kyla kokių nors nepatogumų dėl to, kad esate kairiarankiai?

- Ne, nekyla, bet kartais žmonės nustemba, kai pasakau, jog esu kairiarankis. (Karolis)
- Taip kyla nepatogumų, kai rašant rašaliniu parkeriu ar paprastu šratinuku išsisuodina mažojo piršto šonas. (Rugilė)

2. Ar turite ypatingų sugebėjimų?

- Manau, kad neturiu, bet esu girdėjęs, kad kairiarankiai gerai piluotuoja lėktuvus. (Karolis)

3. Ar mokate rašyti tik kaire ranka?

- Taip, rašau tik kaire, nes dešine nemoku nieko daryti. (Rugilė)
- Ir aš tik kaire ranka. (Karolis)

4. Ar manote, kad būti kairiarankiais - išskirtinis bruožas?

- Taip, manau, labai išskirtinis bruožas, nes esu vienintelė klasėje kairiarankė. Man patinka būti išskirtine. Daug kas nustemba pamatęs, kad aš rašau kaire ranka. Kairiarankiai net turi savo dieną - rugpjūčio 13 d., todėl didžiuojusi būdama kairiarankė. (Rugilė)
- Taip, nes kairiarankių pasaulyje mažai, palyginus su dešiniarankiais, todėl žinau, kad esu išskirtinis. (Karolis)

Pakalbinome ir vyresnius: II klasės gimnazistes Moniką ir Ugnę, III klasės gimnazistą Laimutį ir abiturientę Gintę.

1. Ar esate vieninteliai kairiarankiai šeimoje?

- Ne, mama ir tėtis - kairiarankiai, nors, galima sakyti, kad jie universalai (moka rašyti ir kaire, ir dešine). (Gintė)
- Aš - vienintelė kairiarankė šeimoje. (Monika)
- Taip, esu vienintelis kairiarankis šeimoje. (Laimutis)
- Ne, nesu vienintelė. Mano močiutė taip pat buvo kairiarankė. (Ugnė)

2. Kaip manote, ar kairiarankiu tampama, ar šis požymis paveldimas?

- Tik paveldimas, nebent dešiniarankis netenka dešinės rankos... (Gintė)
- Na, aš manau, kad paveldimas, nes mano senelis būtų buvęs kairiarankis, bet jam buvo draudžiama, nes, kaip žinome, anais laikais nebuvo galima rašyti kaire ranka. (Monika)

(Beje, vyresnės kartos kairiarankių žmonių pasakojimai liudija, kad namuose ir mokyklose jie buvo nuolat barami, jog rašo ar atlieka darbus kairiąja ranka. Ji buvo ir prie nugaros rišama, ir prie karštos krosnies dedama. Tik 1985 metais valstybiniu lygiu buvo priimtas sprendimas švietimo ir ugdymo įstaigose kairiarankių neversti tapti dešiniarankiais.)

- Kairiarankiu yra gimstama. (Laimutis)

- Manau, tai yra paveldima. (Ugnė)

3. Ar daug kairiarankių pažįstate?

- Nedaug, kiti tikriausiai nesiskelbia. (Gintė)
- Pažįstu tik tris kairiarankius žmones. (Monika)
- Pažįstu tik vieną kairiarankį. (Laimutis)
- Ne, nedaug. (Ugnė)

4. Ar esate iš tų kairiarankių, kurie tik rašo kaire ranka, o visa kita daro dešine ranka?

- Daugumą darbų atlieku kaire, tačiau yra ir tokių darbų, kuriuos tenka daryti tik dešine, pvz.: naudotis kompiuterio pele ☺ (Gintė)
- Na, aš esu iš tų kairiarankių, kurie rašo kaire ranka, bet kai kuriuos dalykus kartais darau dešine ranka. (Monika)
- Viską darau kaire ranka. (Laimutis)
- Aš rašau tik kaire ranka, o visa kita darau ir kaire ir dešine rankomis. (Ugnė)

5. Ar kada nors bandėte rašyti dešine ranka?

- Bandžiau, išėjo nekas. (Gintė)
- Tikrai bandžiau, ir ne kartą, bet nelabai pavyko. (Monika)
- Bandžiau, bet nesąmonė išėjo. (Laimutis)
- Buvo porą kartų, kad bandžiau, bet nesisekė. (Ugnė)

6. Ar kada nors kilo nepatogumų dėl to, kad esate kairiarankiai?

- Buvo kilę, kai mokykloje reikėjo mokytis megzt... Mokytoja nesugebėjo paaiškinti, kaip tai daryti. (Gintė)
- Na, tikrai nekilo, tik kad visi stebisi, kaip aš galiu rašyti kaire ranka ir kodėl ja rašau. (Monika)
- Ne, nekilo. (Laimutis)
- Taip, buvo sunku išmokyti nerti vąšeliu, o be to, rašau lėčiau negu dešiniarankiai. (Ugnė)

7. Ar būnant kairiarankiu įgyji dar kokių nors ypatingų sugebėjimų?

- Aš dar tokių sugebėjimų neatradau... (Gintė)
- Na, net nežinau, bet mano kairė ranka yra stipresnė negu dešinė, ir kairiarankių judesius yra sunkiau perprasti negu dešiniarankių. Be to, dar žinau, kad kairiarankiai pasižymi lakesne vaizduote, įstringa ryškūs vaizdiniai prisiminimai, kairiarankiai - kūrybiški žmonės. (Monika)
- Gal ir turiu, bet neatradau ☺. (Laimutis)
- Manau, kad ne. (Ugnė)

Dėkojame už atsakymus ir linkime būti ypatingais žmonėmis!

Straipsnį parengė Aušrinė, Monika ir Laura, III klasė

Sportas žiemą - puikus laisvalaikio pasirinkimas

Kaip paversti šaltas žiemos dienas, kai temperatūra sparčiai krinta žemyn, šiltomis??? Na, šįkart apsieikime be tų įvairiausių banalumu, kai lovoje šiltai užsiklojęs pledu žiūri filmus ir geri karštą šokoladą arba svajoji. Tai gana nuobodoka. Turiu žymiai geresnę idėją! Į didžiausią termosą, esantį turbūt kiekvienuose namuose, pasidarai daug skanios arbatos, šiltai apsirengi, pasikalbini pačius pačiausius draugus arba paprastesnį variantą- tėvus, susirandi viską, ką turi susijusio su žiema: slides, snieglentes, pačiūžas, rogutes ar ledo ritulio lazdas, ir leki pramogauti! Aplinkui pakankamai kalnų, vandens telkinių- tik rinkis. Jei norisi rimčiau, gali vykti ten, kur veikia trasos-į Vištytį arba, jei yra galimybė, į Druskininkus, Vilnių, Anykščius... O jei nesinori nieko rimto, išeini į kiemą ir žaidi sniego karą. Visai nieko, tik atsarginės pirštinės niekada nepamaiso... ☺ Nors, tiesą sakant, esmė ne kur tu vyksi, o su kuo ir ką veiksi.

Pagalvokite, kiek daug pliusų sportui žiemą ir dar su draugais, kurie „žvengia“ iš kiekvieno tavo bumbtelėjimo į žemę ir net negalvoja padėti atsistot. Gaminasi laimės hormonai, jei neklystu, endorfinai, gerinamos kūno formos (pagalvokite - vasarą nereikės verksti dėl „žieminių“ papildomų kilogramų ☺), malšinamas stresas, gerėja širdies veikla ir dar daugybė kitų teigiamų biologinių ir nebiologinių dalykų.

Taigi, bent kada pabandykite įprastą žiemos dieną paversti labai „fainu“ nuotykiu ir pamatysite, kad tų nuotykių norėsis dar ir dar. Man ne kartą tai pavyko .

Miglė Miglinaitė, I klasė

SVEIKINAME

7 klasės mokinės **Rugilę Baltrušaitę, Deimantę Povilaitytę, Laurą Petrulytę, Deimantę Meškaitytę ir Moniką Danilaitytę**, 7-8 klasių mokinių viktorinoje „Jos pėdos Suvalkijoje įmintos“ laimėjusias **II vietą**. Viktorina vyko 2014 m. lapkričio mėn. Salomėjos Nėries pagrindinėje mokykloje. Pasiruošti padėjo mokytoja **Rasa Kvirevičienė**.

7 klasės mergaičių komandą „SMAILAI“ (**Rugilę Baltrušaitę, Laurą Petrulytę, Deimantę Povilaitytę, Saidą Mičiulytę ir Silviją Jankauskaitę**), 7 klasių konkurse „Be tabako“ trečiajame finaliniame etape laimėjus **III vietą**. Konkursas vyko 2014 m. gruodžio mėn. Salomėjos Nėries pagrindinėje mokykloje. Pasiruošti padėjo visuomenės sveikatos specialistė **Nijolė Balandienė**, lietuvių kalbos mokytoja **Rasa Kvirevičienė** ir socialinė pedagogė **Romena Viliušienė**.

6 klasės mokinę **Deimantę Povilaitytę**, Lietuvos moksleivių ir suaugusiųjų rašinių ir piešinių konkurse „**Blaivi tauta - laisva tauta**“ už savo darbą pavadintą „Nerūkiau ir nerūkysiu“ (eilėraštis piešinyje) laimėjusią **III laipsnio diplomą**. Mokytoja **Vilma Brazauskienė**

6 klasės mokinę **Deimantę Povilaitytę** ir II klasės mokinę **Ievą Janulevičiūtę**, Filologų konkurso II etape tapusias **laureatėmis**. Mokytoja **Rasa Kvirevičienė**.

Gražiškių gimnazijos komandą, Lietuvos mokinių olimpinio festivalio kaimo vietovių mokyklų svarsčių kilnojimo tarpzoninėse varžybose laimėjusią **III vietą**. Mokytojas **Audrius Strazdas**

Laikraštį kūrė: Rasa V., Rūta V., Indrė B., Monika P., Aušrinė U., Laura M., Žydrūnė A., Reda B., Miglė M., Tomas F., mokytoja A. Adomaitytė. Maketavo Indrė B.